

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3219/2019
10.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Весне Субић и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., село ..., чији је пуномоћник у поступку по ревизији Гордана Ракочевић, адвокат из ..., против туженог „Philip Morris Operations“ а.д. Ниш, чији је пуномоћник Небојша Станковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4838/18 од 26.03.2019. године, исправљене решењем истог суда Гж 4838/18 од 30.05.2019. године, у седници одржаној 10.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4838/18 од 26.03.2019. године, исправљене решењем истог суда Гж 4838/18 од 30.05.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4838/18 од 26.03.2019. године, исправљене решењем истог суда Гж 4838/18 од 30.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 10929/13 од 22.03.2018. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му, на име накнаде штете због смањеног приноса дувана у 2003. години, плати 2.481.908,00 динара са законском каматом почев од 16.05.2017. године до исплате. Ставом другим изреке одбијен је и тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да му, на име неисплаћене премије за дуван у листу за 2003. годину, плати 177.500,00 динара са законском каматом почев од 01.01.2004. године до исплате. Ставом трећим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка од 280.500,00 динара са законском каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4838/18 од 26.03.2019. године, жалба тужиоца је одбијена, као неоснована и првостепена пресуда потврђена, а одбијен је и захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном ради уједначавања судске праксе, на основу члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тужбеног захтева је накнада штете коју је тужилац претрпео због смањеног приноса дувана и неисплаћене премије за дуван у листу за 2003. годину. Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев уз правилну примену материјалног права приликом оцене истакнутог приговра застарелости потраживања. Тужилац уз тужбу није доставио правноснажне судске одлуке којима је о истом правном питању одлучено на другачији начин. Имајући ово у виду, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају није потребно одлучивати о ревизији ради уједначавања судске праксе, новог тумачења права, разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, што значи да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 31.12.2013. године, а побијана вредност предмета спора је 2.659.408,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, од 114,6309 динара за 1 евро, представља динарску противвредност износа од 23.199,75 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази граничну вредност за дозвољеност ревизије од 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је и ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

У складу са изнетим, а на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић